

Om fornødent kan udvalget inddrage dels udgiftsfordelingen mellem stat, amter og kommuner, dels spørgsmålet om indførelse af direkte indkomstskat til amterne i sine overvejelser.

Det var ved fremsættelsen ledsaget af følgende bemærkninger: „Det foreliggende forslag tilsigter en snarlig optagelse af de foreberedende overvejelser, der må gå forud for fastlæggelsen af ejendomsbeskatningen for skatteåret 1967-68 og de følgende år.

De i slutningen af januar vedtagne love vedrører i første række skatteåret 1966-67, og på flere punkter er det ubestrideligt nødvendigt, at de revideres inden skatteåret 1967-68. Det vil være hensigtsmæssigt, om denne revision kan blive en virkelig reform af ejendomsbeskatningen, og for at opnå dette forekommer det forslagsstillerne vigtigt, at forhandlinger optages allerede nu i folketinget eller — som foreslået — et af dette nedsat udvalg, som forventeligt kunne arbejde sammen med finansministeriets embedsmænd og med evt. nedsatte sagkyndige udvalg.

Den af forslagsstillerne skitserede reform vil medføre en væsentlig forenkling af ejendomsbeskatningen samt en tiltrængt ligestilling af ejendomme i forskellige områder, idet der efter skitsen kun skulle opkræves et skattebeløb for hver ejendom, og dette skulle pålignes efter samme satser overalt. Af hensyn til de nuværende ejeres uforstyrrede besiddelse er det dog forudsat, at der indtil ejerskifte ikke opkræves større beløb end maksimum af ejendomsskatterne i de seneste tre skatteår, før nyordningen kan træde i kraft.

Uanset med hvilken sats grundskylden opkræves, vil provenuet af ejendomsskatterne derfor ikke blive forhøjet omgående, men først efterhånden som jorden skifter ejer. Man har forestillet sig, at grundskylden i 1967-68 skulle pålignes som f. eks. 35 promille af grundværdierne ved den 13. alm. vurdering, idet denne sats skønmæssigt vil medføre en påligning, der ikke for nogen ejendom ligger under opkrævningen i noget af årene 1964-65—1966-67. Satsen kunne så forhøjes f. eks. 5 promille pr. år i perioden indtil næste almindelige vurdering. Det må i øvrigt påregnes, at virkningerne af en sådan grundskyld gør det nødvendigt at overveje formerne for fremtidige vurderinger.

Da det ikke er tanken at forøge opkrævningen af grundskyld for nogen ejendom, så længe den er i den nuværende ejers besiddelse — hvorved denne under forudsætning af en fortsat forringelse af pengeværdien reelt vil få en fortsat skattelettelse, der dog delvis modvirkes af, at den imødesete aftrapning af ejendomsskylden automatisk ophører ved den skitserede nyordning — bortfalder behovet for særordninger for landbruget. De nuværende landbrugere bevarer faktisk de nuværende begunstigelser på ejendomsskatteområdet, og deres efterfølgere vil til gengæld for en forøget skattebyrde — såfremt den pålignede grundskyld overstiger den hidtil opkrævede — på grund af de lavere ejendomspriser få en mindre rentebyrde.